

Hárs György Péter

ELVESZETT FÖLVONÁS

Kegyelmet kérek, jó uram.
Csak a fejemet ne.
Nyugodtan foghatsz boldogan egy
másik fejezetbe. Lehet
benn szőke s barna lány,
ármány és szerelem. Hadd
legyek én mellékszereplő,
ki gondját viselem az
indulatnak és a kéjnek az
illő alázattal, s meghúzódik az
asztal sarkán, míg mások
élnek. De tudd, a szolgád
fölborít majd minden
szép talpnyalót, átugrik
szekrényt, poharat zúz, s
átkozza a valót, s kegyelem
helyett kötelet kér, ha nem
adsz már nyugalmat. Ez egy
veszélyes övezet, mint
minden úri gyarmat.

Múlt és Jövő, 2012/1.

Markó Béla

EZ IS RUTIN

Már nagy rutinnal gyártja minden évben
szabvány szerint és végig változatlan,
s mint pillangó a hernyó-áldozatban,
vagy fordítva, mint ág a friss levélben,

tanulmányozza önmagát, hogy merre
s hogyan tudhatna mégis szabadulni,
másképp szeretni, másképp haragudni,
mert lenne tán másféle álma s terve,

de persze éppen ebben van a lényeg,
hogy bokrait egy foghatatlan lélek
most rózsaszín szírommal televérzi,

aztán leomlik, és ugyanúgy bízik,
hogy végre más lesz, ám ugyanaz mindig,
s ez is rutin, hogy képes még remélni.

Forrás, 2012/1.